

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

9. Sanctis nusquam, & vbique in terris exilium esse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

mo patris tui, & veni in terram, quam monstrabo tibi. Faciamq; te in gentem magnam, & benedicam tibi, & magnificabo nomen tuum, & erisq; benedictus. Evocatus igitur Abram è patria sua Chaldaea in Chanaan, hoc est, è media Chaldaeorum infidelitate, varias benedictiones est consecutus. 1. Factus pater & princeps magnæ gentis, instar stellarum, & arenæ maris multiplicatæ: *Faciam te in gentem magnam.* 2. Frugum diuitiarumq; copia: *Et benedicam tibi.* 3. Nominis celebritate & gloria: *Et magnificabo nomen tuum.* 4. Complexione omnium bonorum: *Erisq; benedictus.* 5. Etiam benedictione amicorum: *Benedicam benedicientibus tibi.* 6. Maledictione inimicorum: *Maledicam maledicentibus tibi.* 7. Omnium gentiû benedictione: *In te benedicentur omnes generationes terra,* quia ex te descendet CHRISTVS, in quem credentes omnes gentes justificabuntur, fientq; amici, & filij DEI, indeq; hæredes regni cælestis. Ita enim Abram per CHRISTVM Filium suum pater factus est omnium fidelium & electorum. Quæ est spiritualis & maxima benedictio. Has omnes benedictiones consecutus est Abram, quia, DEO vocante, exiuit è patria sua, de Vr Chaldaeorû.

Similes benedictiones vidimus multas in ijs, qui ne hæretici fieri cogerentur, exierunt de patria sua, vel ad illam non redierunt, alibi ad Religionem Catholicam conuersi, & idcirco, qui domi in sordibus jacuissent, peregrè floruerunt, sibi & alijs vtilis. *Magno animo nos, ait Seneca, non vnius vrbs mœnibus clausimus, sed in totius orbis commercium emisimus; patriamq; nobis mundum professi sumus, ut liceret latiore virtuti campum dare.* Nempe κοσμοπολίται sumus, non vni vrbi, sed toti orbi nati. Vbi DEVS est, nullo loco illi non possumus vel viuere vel mori. Alexander Magnus nobis est imitandus, qui Persis deuictis, Macedonibus matrimonio junxit Persides puellas; tum enim vniuersis mandauit, *ut Mundum pro patria, castra pro arce, bonos pro cognatis, malos pro peregrinis agnoscerent.* Eiusdem sententiæ fuit S. Augustinus, cuius hæc sunt: *Omnis, qui ad supernam pertinet ciuitatem, peregrinus est Mundi: & dum temporali vititur vita, in patria viuit aliena; vbi inter multa illecebrosa, & multa fallacia, DEVM nosse, & amare paucorum est.* Hinc non curant Sancti, vbi, sed quo modo viuant. Hinc Pontius in vita S. Cypriani,

Gal. 6. 16.

IX.

Senec. lib. de
Tranquill.
cap. 3.

Plutarch. in
Alexand.

S. Augustin.
in sentent.
sent. 17.

S. Greg. Nazianz, orat. 20

Christiano, inquit, totus hic Mundus una domus est, Hinc S. Basilius Præfetto Valentis Imp. exilium minitanti respondit: Exilium se non cognoscere, qui nullo loco circumscriptus esset. Hinc etiam S. Cyprianus, cum Proconsul itidem ob fidem Christi ei exilium minitaretur, dixit: Exul non erit, qui DEVM in mente habeat: quia Domini est terra, & plénitudo eius. Quare talis neque in exilio morietur, vbi cumque tandem moriatur. In compendio, & contra metum, & contra querelas eorum, qui non libenter extra patriam suam viuunt, ne extra patriam suam obeant, optimum præscribit remedium Hugo Victorinus, his verbis: Magnum virtutis principium est, ut discat paulatim exercitatus animus visibilia hæc & transitoria primùm commutare, ut possit etiam postmodum derelinquere. Delicatus ille est adhuc, cui patria dulcis est: fortis autem, cui omne solum patria est: perfectus verò, cui totus Mundus exilium est. Ille Mundo amorem fixit; iste sparsit; hic extinxit.

Hugo Victor. lib. 3. Didasc. erud. cap. 20.

C A P V T XLVI

Immatura morte aliquos, licet innocentes, occultis, sed iustis & clementibus DEI iudicijs obire.

I.

DE loco mortis suæ nullam esse vlli mortalium iustam querelam ostendimus, quia vndecumque relinquitur, quod est fluxum; vndecumque itur ad sepulchrum; vndecumque iter est in domum æternitatis. At de tempore mortis fortasse causæ sunt murmurandi contra vitæ Dominum? Abbas Antonius, deficiens in consideratione profunditatis iudiciorum DEI, postulauit, dicens: Domine, quo modo aliqui in paruo tempore vita suæ moriuntur, & aliqui ultra decrepitam veniunt senectutem; & quare quidam egestuosi sunt, alij autem facultatibus dicantur: & quomodo iniusti opulenti sunt, iusti verò paupertate premuntur? Et venit ei vox, dicens: Antoni, ad te ipsum intende; hæc enim iudicia DEI sunt, & te scire ea non conuenit. Volebat nimirum sapientissimus Mundi Rector, eum in simplicitate degere, neque arcana prouidentix consilia curiosius scrutari, quæ alijs, inter homines degentibus sæpiùs reuelauit, vt non solum eius æquitatem

Heribert. Rosveid 1. c. de vit. PP. li. bell. 15. n. 1.